

Приказ књиге

„На двору Јелене Анжујске“, Слободан Станишић

Слободан Станишић је један од најчитанијих српских писаца за децу. Недавно сам читала његову књигу „На двору Јелене Анжујске“ и упознала сам се са малим делом српске историје и решавајући квиз на крају књиге учила о нашој краљици Јелени Анжујској. Закорачила сам у историјску потрагу и на веома занимљив начин кретања кроз књигу сазнала понешто о њеном животу.

Јелена Анжујска је била српска краљица, удата за српског краља Стефана Уроша Првог. Краљ Урош Први је посадио јорговане да би његова невеста Јелена уживала у доласку у Србију. Мирис јоргована је очарао младу краљицу и путнике који су туда пролазили. Уживајући у пријатном мирису, прозвали су је Долина јоргована. Јелена и Урош Први су се венчали у Студеници.

По замисли краљице Јелене, Урош Први почиње да уводи промене у држави. Пре свега отвара руднике. Уз напредак државе, обнавља старе цркве и зида нове. Његова задужбина је манастир Сопоћани.

Краљ и краљица су провели тридесет срећних година у свом дворцу. Пред крај живота, краљ Урош Први се замонашио и добио име Симон. Након смрти краља Уроша Првог његов син Драгутин је први заузео престо. По доласку на престо поделио је краљевство на три дела. Једним делом владао је он, другим његов брат Милутин, а трећим делом његова мајка Јелена. Под њеном влашћу били су градови: Котор, Бар и Улцињ.

Јелена Анжујска је била веома отмена жена, заслужна за многа постигнућа у држави. Основала је школу за сиромашне девојке. Била је посебна по томе што је необично волела књиге. У то време књиге су биле преписиване и осликаване, јер штампарије нису постојале. Краљица је поклањала књиге. Била је заслужна за увођење заната, помагала је болеснима и сиромашнима.

У долини реке Ибра, од Краљева до испод Новог Пазара, налази се Долина јоргована. Постоји и данас и ту се сваке године почетком маја одржава међународна манифестација „Дани јоргована“ у част краљице Јелене Анжујске. Велики љубичасти цветови шире заносан мирис и подсећају на романтичну причу краљице Јелене. Волела бих да посетим чаробну долину и осетим мирис љубави који је очарао тадашњу краљицу.

Књига је веома занимљива и забавна. Јелена Анжујска ми се допала јер је била изузетно хумана и желела је свима да помогне. Она је била посебна краљица која је несебично помагала сиромашнима. Највише ми се допало то што је краљ Урош Први засадио јорговане и на леп начин показао своју љубав о којој се и данас прича.

Уна Марковић II₄

